I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2531/98
af 23. november 1998
om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til protokollen (nr. 3) om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statutten), særlig artikel 19.2,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB) ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen ([3]),

i henhold til den procedure, der er fastsat i artikel 106, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i statuttens artikel 42, og på betingelserne i statuttens artikel 43.1 og i punkt 8 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Statuttens artikel 19.2 sammenholdt med artikel 43.1, artikel 8 i protokol nr. 11 og artikel 2 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark påfører ikke ikke-deltagende medlemsstater nogen rettigheder eller forpligtelser;

(2) ifølge statuttens artikel 19.2 skal Rådet bl.a. fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor;

(3) ifølge statuttens artikel 19.2 skal Rådet desuden fastsætte passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse af disse krav; der er fastsat specifikke sanktioner i denne forordning; denne forordning henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ([4]) for så vidt angår principper og procedurer for pålæggelse af sanktioner og indeholder bestemmelse om en forenklet procedure for pålæggelse af sanktioner i tilfælde af visse typer overtrædelser; i tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2532/98 og bestemmelserne i denne forordning, som bemyndiger ECB til at pålægge sanktioner, har bestemmelserne i denne forordning forrang;

(4) ifølge statuttens artikel 19.1 kan ECB's Styrelsesråd fastsætte regler om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver;

(5) for at kunne fungere som instrument for pengemarkedsstyring og monetær kontrol skal systemet for pålæggelse af mindstereserver struktureres således, at ECB har evnen og fleksibiliteten til at pålægge reservekrav inden for rammerne af og underlagt de skiftende økonomiske og finansielle forhold blandt de deltagende medlemsstater; ECB må have en sådan fleksibilitet, at den kan reagere på nye betalingsteknologier som f.eks. udviklingen af elektroniske penge; ECB kan indføre mindstereservekrav for passiver afledt af ikke-balanceførte poster, især de passiver, der enten enkeltvis eller sammen med andre balanceførte eller ikke-balanceførte poster kan sammenlignes med balanceførte passiver, for at begrænse mulighederne for omgåelse;

(6) ECB er ved udarbejdelsen af detaljerede regler for pålæggelse af mindstereservekrav, herunder fastsættelsen af de faktiske reserveforhold, eventuelt afkast af reserver, eventuelle fritagelser fra mindstereserverne eller eventuelle ændringer af sådanne krav for en eller flere specifikke grupper af institutioner, forpligtet til at handle i overensstemmelse med målene for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) som beskrevet i artikel 105, stk. 1, i traktaten, og som gengivet i statuttens artikel 2; dette indebærer bl.a. princippet om ikke at give anledning til nævneværdig

([1]) EFT C 246 af 6. 8. 1998, s. 6.
([2]) EFT C 328 af 26. 10. 1998.
([3]) Udtalelse afgivet den 8. oktober 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([4]) Se side 4 i denne Tidende.

uønsket udflytning eller disintermediering; fastsættelse af sådanne mindstereservekrav kan være en del af formuleringen og gennemførelsen af Fællesskabets monetære politik, som er en af ESCB's grundlæggende opgaver som beskrevet i traktatens artikel 105, stk. 2, første led, og som anført i statuttens artikel 3.1, første led;

(7) de sanktioner, der kan pålægges i tilfælde af manglende overholdelse af de forpligtelser, der er beskrevet i denne forordning, gælder med forbehold af ESCB's mulighed for at fastsætte passende tvangsbestemmelser over for modparter, herunder hel eller delvis udelukkelse af en institution fra pengepolitiske operationer i tilfælde af alvorlig overtrædelse af mindstereservekravene;

(8) ESCB og ECB har fået til opgave at udarbejde instrumenterne for den monetære politik med henblik på deres fulde anvendelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (i det følgende benævnt »tredje fase«); udarbejdelsen af disse instrumenter hviler i høj grad på vedtagelsen inden overgangen til tredje fase af ECB-forordninger, der pålægger institutionerne at holde mindstereserver fra den 1. januar 1999; det er ønskeligt, at markedsparterne i løbet af 1998 underrettes om de detaljerede bestemmelser, ECB måtte finde det nødvendigt at vedtage med henblik på gennemførelsen af mindstereservesystemet; det er derfor nødvendigt at tillægge ECB regeludstedende beføjelser fra datoen for denne forordnings ikrafttræden;

(9) denne forordnings bestemmelser kan kun anvendes effektivt i alle enkeltheder, hvis de deltagende medlemsstater vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at deres myndigheder har beføjelse til i fuldt omfang at bistå og samarbejde med ECB under indsamling og verifikation af information som krævet i denne forordning, i overensstemmelse med traktatens artikel 5 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »Deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.

2) »National centralbank«: en deltagende medlemsstats centralbank.

3) »Institution«: enhver enhed i en deltagende medlemsstat, som i medfør af bestemmelserne i statuttens artikel 19.1 skal holde mindstereserver efter pålæg fra ECB.

4) »Reservekoefficient«: den procentdel af grundlaget for mindstereserverne, som ECB måtte fastsætte i overensstemmelse med statuttens artikel 19.1.

5) »Sanktioner«: bøder, tvangsbøder, strafrente og ikkerentebærende indskud.

Artikel 2

Ret til at fritage institutioner

ECB kan på et ikke-diskriminerende grundlag fritage institutioner fra mindstereservekrav i overensstemmelse med kriterier fastlagt af ECB.

Artikel 3

Grundlag for mindstereserver

1. Grundlaget for de mindstereserver, som ECB ifølge statuttens artikel 19.1 kan pålægge institutionerne at holde, skal under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 2 og 3 i nærværende artikel omfatte:

i) institutionens passiver som følge af accept af midler, samt

ii) passiver afledt af ikke-balanceførte poster, dog ikke

iii) passiver, der helt eller delvis er gæld til en anden institution i henhold til bestemmelser, der specificeres nærmere af ECB, og

iv) passiver bestående af gæld til ECB eller en national centralbank.

2. Hvad angår passiver i form af omsættelige gældsinstrumenter kan ECB som alternativ til bestemmelsen i stk. 1, nr. iii), bestemme, at passiver i form af en institutions gæld til en anden institution helt eller delvis fratrækkes i mindstereservegrundlaget hos den institution, der har tilgodehavendet.

3. ECB kan på et ikke-diskriminerende grundlag give mulighed for at trække specifikke typer aktiver fra de passivkategorier, der indgår i mindstereservegrundlaget.

Artikel 4

Reservekoefficient

1. Reserveforhold, som ECB kan specificere i medfør af statuttens artikel 19.1, må ikke overstige 10 % af de relevante passiver, der indgår i mindstereservegrundlaget, men kan være 0 %.

2. Under iagttagelse af stk. 1 kan ECB på et ikke-diskriminerende grundlag nærmere angive differentierede reservekoefficienter for særlige passivkategorier, der indgår i mindstereservegrundlaget.

Artikel 5

Regeludstedende beføjelse

Med henblik på anvendelsen af artikel 2, 3 og 4 vedtager ECB, når det er hensigtsmæssigt, forordninger eller beslutninger.

Artikel 6

Ret til indsamling og verifikation af oplysninger

1. ECB har ret til fra institutionerne at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelse af mindstereserverne. Sådanne oplysninger er fortrolige.

2. ECB har ret til at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af de oplysninger, institutionerne fremsender, for at påvise overholdelse af mindstereservekravene. ECB meddeler institutionen sin beslutning om at verificere data eller iværksætte tvungen indsamling heraf.

3. Retten til at verificere data omfatter retten til:

a) at kræve fremlæggelse af dokumenter

b) at undersøge institutionernes regnskaber og optegnelser

c) at tage kopier eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser og

d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

Hvis en institution hindrer indsamling og/eller verifikation af oplysninger, skal den deltagende medlemsstat, hvor de pågældende lokaler er beliggende, yde den nødvendige bistand, herunder sikre adgang til institutionens lokaler, med henblik på udøvelse af ovennævnte rettigheder.

4. ECB kan uddelegere de rettigheder, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, til de nationale centralbanker. I overensstemmelse med statuttens artikel 34.1, første led, kan ECB vedtage en forordning med yderligere specifikation af de betingelser, der gælder for udøvelse af retten til verifikation.

Artikel 7

Sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse

1. Hvis en institution helt eller delvis undlader at holde de mindstereserver, der kræves i henhold til denne forordning og tilknyttede ECB-forordninger eller -beslutninger, kan ECB pålægge en af følgende sanktioner:

a) betaling af op til 5 procentpoint over ESCB's marginale udlånsrente eller det dobbelte af ESCB's marginale udlånsrente, i begge tilfælde af det beløb af mindstereserverne, som den pågældende institution undlader at stille

b) krav om, at den pågældende institution indsætter et ikke-rentebærende indskud hos ECB eller de nationale centralbanker på op til 3 gange det beløb af mindstereserverne, som den pågældende institution har undladt at stille. Indskuddets løbetid må ikke overstige det tidsrum, hvor institutionen undlader at holde mindstereserverne.

2. Hvis en sanktion pålægges i overensstemmelse med stk. l, gælder de principper og procedurer, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 2532/98. Nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 og 3, og artikel 3, stk. 1, 2, 3 og 4, finder dog ikke anvendelse, og de tidsrum, der er omtalt i dens artikel 3, stk. 6, 7 og 8, nedsættes til 15 dage.

3. Hvis en institution undlader at overholde andre forpligtelser i henhold til denne forordning eller ECB's forordninger eller beslutninger i forbindelse hermed end de forpligtelser, der er anført i stk. 1, er sanktionerne i tilfælde af en sådan manglende opfyldelse samt grænserne og vilkårene for pålæggelse af disse sanktioner, dem, der er beskrevet i forordning (EF) nr. 2532/98.

Artikel 8

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 5 finder anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden. De øvrige artikler finder anvendelse fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1998.

På Rådets vegne

R. EDLINGER

Formand